Redacțiunea Administrațiunea Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22
Anunciurĭ mai primescŭ în Viena Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Henrich Schalek, Alois Herndl M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannenberg; în Budapesta: A. V. Goldberger Anton Mezei Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ; o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIV.

„Gazeta“ ese în fiă-care di
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., Pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 287. Brașovŭ, Lunĭ, Marțĭ, 31 Decemvre. 1891.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.
Cu 1 Ianuarie 1892 st. v.
se deschide nou abonamentŭ,
la care invitămŭ
pe toțĭ amicii și sprijinitorii foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei lunĭ 3 fl. pe șése lunĭ 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei lunĭ 10 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe anŭ 2 fl., pe șése lunĭ 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe anŭ 8 francĭ, pe șése lunĭ 4 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Brașovŭ, 30 Decemvre st. v.

Când s'a publicatŭ programulŭ săsescŭ dela 17 Iunie 1890, prin care se desființă partida națională săséscă de pănă atuncĭ, dându-se voiă fiă-cărui deputatŭ sasŭ a merge cu acea partidă maghiară, cu care îi va plăcé, amŭ ḑisŭ, că conlocuitorii noștri au pornitŭ pe o cărare, care îi va duce din „tréptă în tréptă“ la totala destrămare a organisației lorŭ naționale.

Evenimentele, ce s'au petrecutŭ de atuncĭ și pănă aḑĭ, dér mai vêrtosŭ straniulŭ spectaculŭ, ce ni-lŭ oferă pregătirea campaniei electorale din partea cercurilorŭ dătătóre de tonŭ în politica săséscă, dau afirmațiunei nóstre de atuncĭ dreptate.

Din tréptă în tréptă!

In véra anului 1890 și multă vreme după aceea încă foile săsescĭ susțineu, că Sașii n'au capitalatŭ nicĭdecum dinaintea guvernului, ci și-au schimbatŭ numai tactica, care în limba poporului se numesce „clepenegŭ“. Demisiunile pașalelorŭ unguresci dela Bistrița și Sighișóra păreau a susține părerea acésta și dădeau nutremêntŭ faimelorŭ rĕspândite, mai alesŭ de către oposiția maghiară, despre unŭ pactŭ ce l'ar fi încheiatŭ în secretŭ Sașii cu guvernulŭ Szapary.

Astăḑĭ se descopere însĕ adevĕrata situația în tótă golătatea ei printr'o simplă declarația ce-o făcu comitetulŭ săsescŭ alŭ cercurilorŭ electorale Sibiiu-Christianŭ și care, se ḑice, va afla unŭ ecou și în declararea, ce-o va enunța aḑĭ comitetulŭ electoralŭ săsescŭ din țéra Bârsei. Ea se cuprinde în următórele cuvinte: Sașii vorŭ sprijini guvernulŭ la viitórele alegerĭ puindŭ candidațĭ numai guvernamentalĭ.

Ḑiarulŭ „Sieb. d. Tageblatt“, a căruia pagine de unŭ lungŭ șirŭ de anĭ suntŭ pline de nenumĕratele și nesfîrșitele plângerĭ, din causa violărilorŭ de dreptŭ și a călcărilorŭ de lege de către cei dela putere, găsesce acum, că ei suntŭ „mai multŭ păzitorĭ ai legei“ decâtŭ cei din oposiția maghiară, găsesce că partida guvernamentală, care se mai ḑice și „liberală“ nu atacă „legile fundamentale, cu carĭ abia a începutŭ a se desvolta esistența pacĭnică a patriei“, găsesce în fine, că guvernulŭ actualŭ apĕră „fundamentele statului actualŭ“.

De aceea, ḑice numita fóiă, Sașii trebue sĕ mérgă cu guvernulŭ la viitórele alegerĭ.

Violarea necurmată a legei de naționalitate dela 1868, impunerea limbei maghiare în școle și pretutindenĭ în viéța publică a statului, planulŭ de a maghiarisa prin Kișdedovurĭ și cu ajutorulŭ reformei administrațiunei: tóte aceste și multe altele suntŭ lucrurĭ secundare pentru fóia din Sibiiu, când e vorba sĕ mérgă alăturĭ cu cabinetulŭ Szapary.

Guvernulŭ Szapary, care, după însășĭ mărturisirea foilorŭ săsescĭ, calcă și desconsideră acea lege, ce garanteză órecarĭ drepturĭ maiorităţii nemaghiare a poporației statului; acestŭ guvernŭ care vine cu proiectele de lege cele mai reacționare de maghiarisare și atacă pe față desvoltarea pacĭnică, cultura și esistența națională a acestei poporațiunĭ, trece aḑĭ înaintea celorŭ dela „Sieb. Tageblatt“, ca „apĕrătorulŭ fundamentelorŭ statului presentŭ!“

De aicĭ ar urma logicŭ, că nerespectarea legilorŭ și maghiarisarea violentă contribue la întărirea fundamentelorŭ statului!

Nu vĕdŭ gazetarii sașĭ ridicululŭ, la care se espunŭ vrêndŭ a da o astfelŭ de tălmăcire politicei lorŭ de închinăciune față cu guvernulŭ?

Se înșélă décă credŭ, că efectulŭ ridiculosităţii se póte delătura prin afirmarea, „că raporturile săsescĭ ar fi recunoscute ca raporturĭ deosebite“.

Cum și pănă când? și ce folosŭ are națiunea săséscă de aicĭ când aceste raporturĭ conducŭ deadreptulŭ la desființarea și nimicirea ei?

Și totușĭ se găsescŭ și între noi ómenĭ, carĭ suntŭ dispușĭ a ne recomanda sĕ urmămŭ și noi esemplului săsescŭ, pentru-că, ḑicŭ ei, cu politica nóstră națională turnămŭ numai oleiu pe focŭ și agravămŭ posiția bisericelorŭ și a școlelorŭ nóstre!

Pregătirĭ pentru conferență.

Convocare. Alegĕtorii românĭ din *orașulŭ și comitatulŭ Brașovului* suntŭ convocațĭ la **adunarea generală,** ce se va ține **Vinerĭ în 3 (15) Ianuarie 1892 la 11 óre** înainte de ameaḑĭ în sala cea mare a hotelului Centralŭ Nr. I. La ordinea ḑilei va fi: a) Constituirea clubului electoralŭ pentru viitorulŭ periodŭ de cincĭ anĭ; b) Alegerea delegaților, carĭ vorŭ avé sĕ representeze pe alegĕtorii românĭ din cele patru cercurĭ electorale ale acestui comitatŭ la conferența generală electorală, ce se va ține în Sibiiu.

In numele Comitetului:

Brașovŭ, 28 Dec. v. 1891.

Dr. A. Mureșianu,
preș.

*

Convocare. Subscrisulŭ, ca președinele clubului electoralŭ din cerculŭ Șimleului-Silvaniei, am onóre a convoca pe toțĭ alegĕtorii românĭ din cerculŭ electoralŭ la o conferință pe 11 Ianuarie st. n. 1892 la 2 óre p. m. în Șimleulŭ-Silvaniei în localitatea mea.

Obiectele conferinței acesteia vorŭ fi: 1) Alegerea președintelui și notarului acestui clubŭ electoralŭ pe viitorŭ. 2) Alegerea a doi delegațĭ pentru conferința ținêndă în anulŭ acesta în Sibiiu. 3) Discutarea diferitelorŭ propunerĭ pentru alegerile viitóre; decĭ toțĭ alegĕtorii din acestŭ cercŭ electoralŭ, carĭ adereză la programa națională română, suntŭ invitațĭ a participa la acéstă conferință.

Șimleulŭ-Silvaniei, 6 Ianuarie n. 1892.

Simeonŭ Orosŭ,
advocatŭ, ca președintele clubului electoralŭ.

*

Convocare. Alegĕtorii românĭ din cerculŭ electoralŭ alŭ M. Ludoșului suntŭ invitațĭ la adunarea electorală, ce se va ține în 15 Ianuarie st. n. 1892 10, óre a. m. în M. Ludoșŭ la otelulŭ „Arborele verde.“

Obiectele: 1) Alegerea a 2 delegațĭ la conferința generală electorală română, convocată pe 20 Ianuarie st. n. la Sibiiu 2) Constituirea clubului electoralŭ. 3) Propunerĭ eventuale.

M. Ludoșŭ, 8 Ianuarie st. n. 1892.

N. Solomonŭ.

*

Convocare. Toțĭ alegĕtorii românĭ din cercurile electorale *Téca* și *Ormenișulŭ de Câmpiă* prin acésta suntŭ invitațĭ a lua parte în persónă, séu, în modulŭ usitatŭ la noi, și prin plenipotențiațĭ, la conferența electorală, ce se va ține în *Téca*, Joi, adecă *în 14 Ianuarie s. n. 1892* la 11 óre a. m. în localitatea subscrisului președinte, Nr. casei 349.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

(6)

Diplomatulŭ din Gorgonzola.

Novelă, de Antoniu Ghislanzoni.

(Fine.)

Comedianțĭ și bărbațĭ serioșĭ.

Tótă nóptea n'am închisŭ ochii. Probabilŭ că domnii Nebbia și Trigambi nu sciau, că odaia destinată mie era lângă a lorŭ. Către 11 óre din nópte audiiu următorulŭ dialogŭ:

— „A sositŭ timpulŭ seriósei decisiunĭ.“

— „Fără îndoiélă.“

— „Unulŭ séu altulŭ din noi va trebui sĕ luămŭ în căsĕtoriă pe Ifigenia.“

— „Și trebue pusă zestrea la chimirŭ.“

— „Două sute de mii lire! Intru adevĕrŭ frumósă sumă; amŭ fi nisce hĕbĕucĭ, décă amŭ lăsa sĕ ne scape din mânĭ astfelŭ de norocŭ!“

— „Dér unulŭ din noi va trebui se sĕ jertféscă... Ifigenia nu póte fi soțiă la amêndoi. Pănă acum n'am întêlnitŭ la ea decâtŭ semnele neîndoióse ale antipatiei. Décă nu urgitămŭ căsĕtoria póte veni unŭ alŭ treilea și ne va răpi fructulŭ ostenelelorŭ. Hĕbĕuculŭ ei tată acum e încă pe partea nóstră.“

— „Și décă lucrulŭ se va trăgăna se póte întêmpla, că hĕbĕuculŭ tată va fi trasŭ pe sfóră de cineva mai înțeleptŭ decâtŭ noi.“

— „Mĕ temŭ fórte multŭ de șarlatanulŭ, care s'a vîrîtŭ astăséră în acéstă casă...“

— „N'avemŭ nicĭ unŭ minutŭ de pierdutŭ.“

— „Așa-déră?“

— „Așa-déră....“

Cele două canalii tăcură unŭ momentŭ, ér după aceea Nebbia ḑise cu glasŭ dulce:

— „Celŭ mai iubitŭ alŭ meu prietinŭ! Orĭ câtŭ de puținŭ cunoscŭ eu acelŭ labirintŭ, a cărui nume e „inima omenéscă“, totușĭ am fostŭ nevoitŭ sĕ observŭ, că pentru Ifigenia se mai potrivesce naturelulŭ meu moderatŭ, decâtŭ naturelulŭ tĕu hotărîtŭ și puținŭ grosolanŭ. Decĭ sunt de părere, că pentru ajungerea scopului doritŭ mai sigure prospecte am eu, decâtŭ tu, neprețuitulŭ meu prietinŭ. Décă asta n'ar fi așa, așĭ renunța fórte bucurosŭ în favorulŭ tĕu dela tóte pretensiunile mele față cu rușinósa fată, care ni a aprinsŭ amorulŭ ambilorŭ, și m'așĭ simți fericitŭ décă așĭ vedé o pe ea legată cu legăturĭ nedesfăcute de tine, iubite și vrednicŭ de iubire alŭ meu prietinŭ. Sperezŭ déră, că tu, îndemnatŭ parte prin indulgența ta, parte prin convingerile tale înțelepte și practice, îmĭ vei lăsa liberŭ terenulŭ, care, póte, pentru tine ar fi plinŭ de greutățĭ, pentru mine însĕ e netedŭ și roditorŭ.“

— „Stimate amice!“ rĕspunse Trigambi „vorbirea ta nu m'a convinsŭ câtușĭ de puținŭ. N'am observatŭ pănă acum, ca Ifigenia sĕ fi manifestatŭ față de tine nicĭ cea mai neînsemnată simpatiă. Naturelulŭ meu hotărîtŭ și durŭ, caracterulŭ meu neafectatŭ a influințatŭ mai multŭ asupra ei, decâtŭ purtarea ta măestrită. Damele tinere iubescŭ mai tare pe ómenii faptelorŭ, decâtŭ pe cei ai sciinței. Décă Ifigenia va ajunge sĕ alégă între noi, nu mĕ îndoescŭ câtușĭ de puținŭ, că mie mĭ va întinde mâna.“

— „Dér sĕ presupunemŭ...“

— „Amice, la ce e bună sporirea de vorbă... Vréu, ca Ifigenia sĕ fiă a mea... Despre lucrulŭ acesta am vorbitŭ mai de multe-orĭ, fără însĕ de a ajunge la înțelegere, sĕ nu cărămŭ decĭ apă în mare... Invingerea va fi a celui mai istețŭ... Decâtŭ sĕ ț'o lasŭ ție, mai bine sĕ întindă ea mâna celui dintâiu pierde véră.“

Trigambi se depărtă din odaiă mormăindŭ. Nebbia însĕ, abia dispărŭ prietinulŭ sĕu, ḑise cu obicĭnuitulŭ sĕu glas dulce: „Mai bine s'o vĕdŭ mórtă, decâtŭ în brațele acestui omŭ de nimicŭ“.

In următórea ḑi toțĭ locuitorii casei d-lui Lanfranconi se sculară desŭ de diminéță, eu însĕ i-am întrecutŭ pe toțĭ. Fiindŭ hotărîtŭ a-mĭ încheia încă în aceeașĭ ḑi misiunea, mai înainte de tóte am grăbitŭ la Eugenio în otelŭ.

— „Ah!“ strigă Eugenio „am vĕḑutŭ pe Ifigenia pe galeriă ba am primitŭ și epistolă dela ea!... Oh! amice! tu eștĭ ângerulŭ meu păḑitorŭ! Lasă-mĕ sĕ te îmbrățișezŭ!“

Eugenio se plecă pe grumaḑii mei și de mișcatŭ ce era, lăcrimă.

— „La o parte cu lacrimile!“ i-am ḑisŭ „acum avemŭ altceva de lucratŭ; ajută-mĭ sĕ grăbescŭ desnodamentulŭ dramei. Fii atentŭ, ce-țĭ spunŭ, scena ultimă e hotărîtóre, care duce pe Romeo în brațele Iuliei. care va învinge opoșițiunea tiranului tată.... Pentru efectulŭ dramei avemŭ lipsă de prafŭ de pușcă, de cartușe, de gălăgiă și de focŭ bengalicŭ. 'Țĭ spunŭ, ce ai sĕ facĭ tu. Câștigă-țĭ câte-va rachete și vino de séră la 8 óre sub ferestrele casei d-lui Lanfranconi cu vre-o 5—6 țĕranĭ. Când vei vedé deschiḑêndu-se ușa galeriei, aprinde rachetele și dă ordinŭ țĕranilorŭ

Obiectele conferinței suntŭ: 1) Atitudinea nóstră la proximele alegerĭ dietale. 2) Alegerea a câte 2 delegațĭ din fiă-care cercŭ, pentru a merge la conferința generală, ce se va ține în Sibiiu.

Teaca, 6 Ianuarie n. 1892.

Gregoriu Vitézu, pre.ș club. elec. Ioane Moldovanŭ, v.-preș. club. elec.
Simeonŭ Augurŭ, notarulŭ clubului electoralŭ.

*

Convocare. Alegĕtorii românĭ din cerculŭ Branului suntŭ rugațĭ a se întruni la o conferență, ce se va ține la 2 (14) Ianuarie 1892 în Zĕrnescĭ la 10 óre a. m.

Obiectele vorŭ fi: 1) Alegerea a doi delegațĭ pentru conferința generală în Sibiiu. 2) Desbaterĭ și propunerĭ eventuale. 3) Constituirea.

Zĕrnescĭ, 28 Decemvre 1891.

Ioanŭ Danŭ. Dr. Iancu Mețianu.

*

Convocare. Alegĕtorii de partidulŭ naționalŭ din colegiulŭ electoralŭ *Abrudŭ și cerculŭ Ighiului cei dincóce de Délulŭ mare* suntŭ convocațĭ prin acésta la conferința ținĕndă în Abrudŭ la 16 Ian. v. 1892 după prânḑŭ la 2 óre, în sala cea mare dela „Româncuța."

In acéstă conferință se vorŭ alege delegațiĭ pentru conferența generală a tuturorŭ alegĕtorilorŭ românĭ din Transilvania și Ungaria.

Abrudŭ, 8 Ianuarie n. 1892.

A. Filipŭ, președintele clubului electoralŭ.

CRONICA POLITICĂ.

— 30 Decemvre.

Ḑiarulŭ francesŭ „*Paix*", cere, cu privire la **incidentulŭ Chadourne**, o anchetă a puterilorŭ signatare ale tractatului dela Berlin, asupra procederei guvernului bulgarŭ. Numita fóiă ḑice: Invinuirile din timpulŭ din urmă îndreptate asupra guvernului bulgarŭ suntŭ atâtŭ de numeróse și ponderóse, în câtŭ Europa e în mare gradŭ interesată de a afla, că óre corĕspundŭ aceste în faptŭ realitățiĭ séu suntŭ esagerate și tendențióse. Guvernulŭ ce de fapt administréză în Sofia, e după dreptulŭ gințilorŭ nelegalŭ, deórece s'a constituitŭ în contra prescriselorŭ tratatelorŭ... Guvernulŭ francesŭ negoțiază acum cu Turcia, ca cu o putere suzerană asupra principatului Bulgariei, pentru ca sĕ capete satisfacțiune pentru espulsarea lui Chadourne, care a fostŭ făptuită în contra capitulațiilorŭ. Noi ceremŭ, încheiă numita fóiă, o anchetă europénă în Bulgaria. Pentru acestŭ scopŭ se va constitui o comisiune compusă din delegațiĭ puterilorŭ signatare ale congresului de Berlin, a căruĭ președență de dreptŭ i se cuvine Turciei suzerane. Acéstă comisiune se va întruni în Sofia și apoi va porni cercetare ascultândŭ martorĭ din diferite părțĭ ale țĕrei. După aceea va face unŭ raportŭ cătră puterĭ, carĭ apoi într'unŭ congresŭ, vorŭ stabili conclusiunile acestuia și vorŭ lua decisiunĭ în privința acésta. Ḑiarulŭ „*Paix*" vede în acésta anchetă uniculŭ mijlocŭ, de a resolva cestiunea bulgară, unŭ mijlocŭ, care de sigurŭ va fi mai bunŭ decâtŭ starea actuală confusă din Bulgaria, față de care Europa, de dragulŭ păcii, stă de anĭ întregĭ passivă.

— Fóia oficiósă din Mecklenburg publică doi articolĭ, din carĭ se vede lămuritŭ, că **Prusia** a amenințatŭ, că va procede cu puterea armelorŭ față cu guvernulŭ din **Mecklenburg**. E vorba aicĭ, după cum ḑice numita fóiă, despre o cértă privitóre la o convențiune militară, care odinióră a fostu încheiată cu Mecklenburg-ulŭ, când se crease noua ordine în Germania. In timpulŭ din urmă însĕ cercă Prusia ca sĕ reformeze acéstă convențiune militară, ceea ce dede ansă la o cértă între împĕratulŭ și marele duce. Cérta acésta n'a fostŭ transată prin consiliulŭ federalŭ, căcĭ împĕratulŭ Wilhelm, după cum scrie textualŭ numita fóiă, „*a apelatŭ la mijlócele de putere fisică și prin acéstă apelŭ a decisŭ afacerea acésta în favorulŭ sĕu*". Marele duce a trebuitŭ sĕ se supună împĕratului. Cu acésta însĕ nu s'a finitŭ cérta, căcĭ marele duce s'a simțitŭ ofensatŭ în drepturile sale de principe federalŭ. Numita fóiă oficiósă ḑice, că acum e vorba, nu despre o convențiune militară, ci despre aceea, că óre, în imperiulŭ germanŭ, diferențele iscate între statele federale suntŭ a se aplana de cătră consiliulŭ federalŭ. Impĕratulŭ Wilhelm a decisŭ: prin puterea armelorŭ. Fóia oficiósă din Mecklenburg se plânge despre purtarea Prusiei, apoi încheiă cu cuvintele: „Până când principele Bismark era cancelarŭ alŭ imperiului și prim ministru prusianŭ, domnea tot-déuna armonia între statele federale, și principele Bismark și-a făcutŭ tot-déuna datoria sa de a conserva pacea internă și de a nu stêrni în mod artificialŭ neplăcere acolo, unde mai înainte a domnitŭ o mare iubire față de imperiu."

SCIRILE ḐILEI.

— 30 Decemvre.

Despărțĕmêntulŭ I (Brașovŭ) alŭ Asociațiunei transilvane și-a ținutŭ erĭ adunarea generală în Dêrstele Brașovului sub conducerea venerabilului protopopŭ *Ioanŭ Petricŭ*. Mulțumită stăruințelorŭ veteranului parochŭ localŭ *Toma Bârseanu* și capelanului sĕu *Ioanŭ Broju*, adunarea a fostŭ cercetată de numĕrosŭ poporŭ din comună și în tóte privințele a reușitŭ bine. S'a hotărîtŭ între altele, ca sĕ se distribue trei premii de câte 10 fl. și anume unulŭ pentru unŭ învĕțătorŭ care se va distinge în grădinăritŭ; altulŭ pentru unŭ învĕțătorŭ, care se va distinge în propunerea lucrului de mână în scóle, ér alŭ treilea premiu pentru acelŭ învĕțătorŭ de pe teritoriulŭ despărțĕmêntului, care va organisa celŭ mai bunŭ corŭ poporalŭ. S'a hotărîtŭ mai departe, ca în viitorŭ la adunările despărțĕmêntului sĕ se trimită din fiă-care comună celŭ mai puținŭ câte unŭ representantŭ. Acéstă hotărîre e prea binevenită, căcĭ — cu regretŭ trebue s'o spunemŭ, — chiar și la adunarea de erĭ comunele de pe teritoriulŭ despărțĕmêntului au fostŭ câtŭ se póte de rĕu representate. In fine mai amintimŭ, că pentru a da o mai mare viéță activitățiĭ despărțĕmêntului, s'a hotărîtŭ a se face în fiă-care comună câte-o colectă de celŭ puținŭ a-tâția crucerĭ, câte suflete românescĭ se află în comună, fiindŭ restrînse însĕ contribuirile la maximulŭ de 10 cr. pentru o persónă. Hotărîrea acésta se va pune în aplicare încă înainte de adunarea generală a Asociațiunei, ce se va ține véra viitóre la Blașiu, ér la acea adunare hotărîrea acésta va fi presentată prin delegatii despărțĕmêntului cu propunerea de-a se aplica pentru tóte despărțĕmintele Asociațiunei. — Amĕnunte vomŭ aduce în numĕrulŭ de Dumineca.

***

Petrecerea sodalilorŭ românĭ din locŭ, arangeată în ḑiua de Crăciunŭ, a fostŭ fórte cercetată. Sala spațiósă dela Nr. 1 așa era de îndesată, încâtŭ publiculŭ nu mai avé locŭ. Cei mai numĕroșĭ erau Românii noștri din Scheiu. Vĕḑut'amŭ mulțĭ și din România. Inteligența română din locŭ încă a fostŭ bine representată. Corulŭ a esecutatŭ bine piesele din programŭ, ér diletanții din piesa teatrală, cu deosebire d. Turcu (Totolean), Saftu (Marcu Vistavoiulŭ), Purcărea (Tufă), d-șórele Rĕșnoveanŭ (Coralia) și Stinghe (Zoița), dér și ceilalțĭ toțĭ au jucatŭ peste așteptare. Animația a fostŭ perfectă tótă séra, respective tótă nóptea, pentru că petrecerea a ținutŭ până diminéța. La „Horă" se întinseră patru șirurĭ, câtŭ ținea sala de largă, ér cadrilulŭ s'a jucatŭ în trei colóne. — *e. e.*

***

Bacillulŭ influenzei. Se scrie din Berlinŭ, că doctorulŭ Pfeifer a aflatŭ bacilulŭ influenzei. Elŭ l'a descoperitŭ în tóte secrețiunile punnióse ale bolnavilorŭ de influenză și a constatatŭ, că acestŭ bacilŭ nu se găsesce în catarele, séu în pneumoniile ordinare, și nicĭ chiar în ftisie. Influenza se propagă probabilŭ prin secrețiunile punuióse. Baccilulŭ póte sĕ transmită bóla până la a 5-a generațiune.

***

Invitare la *balulŭ arangeatŭ de reuniunea femeilorŭ române din Sibiiu*, care va avé locŭ în 23 Ianuarie st. n. 1892 în sala dela „Casa societății" (Gesellschaftshaus). Inceputulŭ la 8 óre séra. Venitulŭ curatŭ este destinatŭ în favorulŭ reuniunei. Comitetulŭ reuniunei. — Prețulŭ de întrare: a) de persónă 1 fl. 50 cr. b) de familiă, din 4 séu mai mulțĭ membri de fiă-care persónă câte 1 fl. c) Loge pentru 4 persóne 6 fl. Bilete de întrare se potŭ primi pe lângă presentarea invitărei în ḑiua balului dela 10—12 óre a. m. și dela 3—5 óre p. m. la hotelulŭ „Neuriehrer", camera Nr. 5, ér séra la casă cu 2 fl. de persónă.

***

Generalulŭ Ignatiev, actualulŭ guvernorŭ alŭ Chievului și cunoscutulŭ șefŭ alŭ panslaviștilorŭ, după cum se vorbesce prin cercurile politice din Petersburg, va fi numitŭ în curêndŭ séu ministru de interne în loculŭ lui *Durnowo*, séu guvernorŭ alŭ Moscovei, în loculŭ marelui duce *Sergiu*.

***

Marele vizirŭ, după cum se telegrafiéză din Constatinopole, a fostŭ numitŭ adjutantŭ alŭ Sultanului, cu acea indicare, ca pe viitorŭ sĕ pórte ambele titlurĭ.

***

Aniversarea proclamărei republicei francese. Deputatulŭ Camilele *Dreyfus* va propune în camera francesă, ca ḑiua de 2 Septemvre sĕ fiă declarată ca ḑi de sĕrbătóre națională. In ḑiua acésta cade centenarulŭ proclamărei republicei francese. (2 Septemvre 1792).

***

Rugare. Subscrisulŭ vinŭ prin acésta a ruga pe toțĭ acei domnĭ, carĭ au primitŭ cóle de abonamentŭ la opulŭ „Nopțĭ de iérnă", novele pentru poporŭ, sĕ binevoiéscă a le retrimite séu mie, séu d-lui A. Todoranŭ în Gherla (Szamos-Ujvár). — *M.-Gheja*, 8 Ianuarie n. 1892 *George Simu*.

***

O esplosiune infricoșată, s'a întêmplatŭ, după cum se telegrafiază din New-York, în minele din Coaland; se vorbesce, că ar fi vre-o 200 de morțĭ.

***

Guy de Maupassant. Ḑiarele francese aducŭ veștĭ din ce în ce mai rele despre starea sănătățeĭ romancierului Guy de Maupassant. La Canes, elŭ a încercatŭ sĕ se sinucidă într'unŭ accesŭ de frigurĭ nervóse. Din fericire, revolverulŭ cu care

---

sĕ facă larmă câtŭ se póte mai mare. M'ai înțelesŭ bine?"

— „Da... dér cum?..."

— „Celelalte suntŭ tréba mea... Dumneḑeu cu tine!... timpulŭ e scumpŭ; mergŭ sĕ facŭ ordine între ceilalțĭ actorĭ pentru ca sĕ se întêmple catastrofa după vointa mea."

M'am despărțitŭ de Eugenio și m'am grăbitŭ la casa d-lui Lanfranconi. Grotesculŭ președinte alŭ societățiĭ democratice italiano-latine tocmai vorbia cu Trigambi și Nebbia.

Ifigenia sta într'unulŭ din unghețele odăii, mai palidă și mai deprimată, ca de obiceiu. Sĕrmana fată, se părea că capĕtă curagiu îndată ce m'a vĕḑutŭ. Ar fi creḑutŭ omulŭ, că a așteptatŭ reîntórcerea mea cu nerăbdare.

— „Domnule" ḑise Lanfranconi „dta sosescĭ tocmai la timpŭ, sĕ-mĭ daĭ sfatulŭ, în ce chipŭ sĕ resolvămŭ o cestiune estra-ordinară de încurcată... D-ta trebue sĕ scĭ înainte de tóte, că eu suntŭ fórte simplu... și în genere, câtŭ ce nu e vorba de politică, mĕ simtŭ ca pescele scosŭ din apă. Am primitŭ în casa mea pe-acești doi ómenĭ bravĭ, sciindu-i bunĭ patrioțĭ, ómenĭ cu inimĭ calde, carĭ nu ḑicŭ că tocmai îmĭ dau sfaturĭ, dér îmĭ potŭ ajuta în lucrurĭ de politică, de economiă națională și în cestiunĭ democratice. Dér fiindcă suntŭ simplu, orĭ celŭ puținŭ mĕ considerŭ de simplu, îndată ce e vorba de interesele mele private, s'a întêmplatŭ, că necumpănindŭ greutățile provenitóre din acésta, am promisŭ ambilorŭ mâna fetei mele. Acum în ce chipŭ sĕ îndreptămŭ lucrurile? Democrația încă nu s'a desvoltatŭ până acolo, ca sĕ permită femeilorŭ mai mulțĭ bărbațĭ. Eu nu voescŭ sĕ favorisezŭ pe unulŭ în detrimentulŭ celuilaltŭ..... cu atâtŭ mai puținŭ, fiindcă în domnulŭ advocatŭ Nebbia, redactorulŭ ḑiarului „Pitpalac" admirŭ adénca sciință, pe când din potrivă în doctorulŭ Trigambi admirŭ esemplarulŭ mărețŭ alŭ martirului politicŭ și stimezŭ în elŭ abnegațiunea dovedită pentru causele publice.... Nicĭ unulŭ nu voesce sĕ renunțe la drepturile lui în favorulŭ celuilaltŭ. Eu n'am causă de-a favorisa pe unulŭ față cu altulŭ. Ce sĕ facŭ? Mi-ar plăce sĕ sciu, cum ar îndrepta lucrulŭ spre mulțumirea comună chiar însușĭ Palmerston?"

— „Iubite domnule Lanfranconi" i-am rĕspunsŭ, aruncândŭ o privire sermanei Ifigenia, care de spĕriată, ce era, nicĭ nu cuteza sĕ mĕ privéscă „lucrulŭ e fórte simplu. Trebue întrebată domnișóra Ifigenia.. Las' sĕ alégă dênsa între cei doi concurențĭ; cu asta se va sfîrși orĭ ce discuțiă."

Domnulŭ Lanfranconi îșĭ contrase sprincenele, apoi ḑise cu graiu linŭ:

— „Deja a alesŭ... nefericita".

— „Ei, și?"

— „Ar voi sĕ respingă pe amêndoi pețitorii. Ifigenia e cu multŭ mai tînĕră decâtŭ sĕ scie deosebi binele de rĕu și astfelŭ eu, fiindŭ omŭ espertŭ, sum silitŭ sĕ i impunŭ vointa mea. Odată se va simțĭ fericită, că m'a ascultatŭ".

La vorbele astea Ifigenia nu putŭ sĕ-șĭ rețină lacrimile și eși din odaiă. După scurtă pausă am ḑisŭ:

— „Domnule Lanfranconi, începŭ a crede, că deslegarea acestei cestiunĭ e cu multŭ mai grea, de cum mi-se părea la început. Totușĭ, decă îmĭ permițĭ sĕ vorbescŭ câteva minute între patru ochĭ cu d-ta, sperŭ, că vețĭ afla unŭ modŭ norocosŭ de deslegare. In presența domnilorŭ acestora nu cutezŭ a-mĭ descoperi gândulŭ".

Domnii Nebbia și Trigambi s'au retrasŭ și când se depărtară din sală, isbiră ușa așa de vehementŭ, că și păreții sĕ cutremurară. Eu mi-am prinsŭ de brațŭ gazda și am mersŭ cu elŭ în grădină.....

— „Cine se mai póte ocupa cu grădina și cu florile" ḑise elŭ „când tótă activitatea mea o consacru cestiunilorŭ politice? Servitorii mei de diminéța până séra citescŭ ḑiare. Din causa acésta ei negligéză unele lucrurĭ; ordinea casnică nu funcționéză în obicinuita ei regulă; dér mai bine așteptŭ cu dejunulu 2—3 óre, ba chiar și cu prânḑulŭ, decâtŭ sĕ împiedecŭ educația politică a poporului; dér d-ta mi-ai ḑisŭ, că ai sĕ-mĭ comunicĭ ceva de însĕmnătate privitorŭ la căsĕtoria ficei mele."

— „Așa e! Am aflatŭ o ușiță de scăpare, ce e basată pe adevĕratate și pe care dta sigurŭ o vei aproba. D-ta sustii, ce ai dori sĕ-țĭ daĭ fata unui barbatŭ, care și-a câștigatŭ merite pentru causa comună și care a doveditŭ abnegația față cu causa libertății. Hotărîrea acésta 'țĭ servesce spre mare onóre, domnule Lanfranconi și eu nu potŭ decâtŭ sĕ te împintenezŭ a susține acéstă direcțiă. După cum spui, domnii Nebbia și Trigambi suntŭ martirĭ patriei. Bine! Lasă-i dér sĕ șĭ înșire meritele ambii înaintea unui judecătorŭ imparțialŭ, și care va avé mai multe pretensiunĭ la recunoscința patriei, acela sĕ câștige mâna frumósei Ifigenia."

— „Domnule, ideia acésta întru adevĕrŭ e măréță. Primescĭ d-ta onórea de judecătorŭ?"

— „Suntŭ gata la acéstŭ serviciu, décă 'țĭ potŭ face unŭ bine".

—„Corectŭ, așa-déră astă séră, după masă, vomŭ pune cestiunea pe tapetŭ, ascultămŭ părțile litigante și dta vei pronunța sentența."

Timpulŭ pentru masă sosi; se apropia și momentulŭ sĕrbătorescŭ și decidĕtorŭ. La unŭ semnŭ, ce i-am datŭ, domnulŭ Lanfranconi împărtăși hotărîrea sa domnilorŭ Nebbia și Trigambi. Canaliile începură sĕ șovăiéscă. Unulŭ, ca și celalaltŭ manifestau fórte puțină încredere față cu judecătorul înaintea cărui-a trebuiau sĕ-șĭ apere causa. Mi-am datŭ si-

a voitŭ sĕ se sinucidă fusese descărcatŭ de glónţe cu câte-va ḑile mai nainte, de cătră servitorulŭ romancierului. A încercatŭ apoi sĕ-şĭ taiă gâtulŭ cu unŭ briciu, dér nu şi-a făcutŭ decâtŭ o rană, care nu-i pune viéţa în primejdiă.

***

Dunărea, după cum se anunţă din Constanţa, începe a se desgheţa. Sloiurĭ marĭ de ghiaţă plutescŭ în josŭ pe Dunăre.

***

O curiósă descoperire s'a făcutŭ la Linz, pe Dunăre, cum spune „Timpulŭ“. Dărâmândŭ o casă vechiă, lucrătorii au găsitŭ o pressă pentru făcutŭ bilete de bancă. Casa era a lui Peter, cavalerŭ de Boor, care acum optḑecĭ de anĭ, întorcêndu-se din rĕsbóiele din Franţa, puse tótă Germania în mirare prin bogăţiile lui. Marea avere a lui Peter de Boor îlŭ făcù sĕ fiă omulŭ celŭ mai stimatŭ în timpŭ de 20 de anĭ până în ḑiua când poliţia vienesă îlŭ descoperi, că este unŭ vulgarŭ falsificătorŭ. Dér fù cu neputinţă poliţiei sĕ descopere materialulŭ, cu care fabricase mai multe milióne de bilete de bancă falşe. Adĭ tocmai după 80 de anĭ, s'a pututŭ descoperi pressa lui.

***

Influenza. Raportulŭ oficiosŭ alŭ comisiunei sanitare din Belgia constată, că în timpulŭ acesta influenza răpesce în Belgia mai multe victime ca pe timpulŭ epidemiei de coleră. In Anvers se constată ḑilnicŭ 80, în Gent 70 de casurĭ de mórte; în Gheel au muritŭ 265 dintre 3000 de locuitorĭ. In oraşulŭ Lierre dintre 20,000 locuitorĭ s'au îmbolnăvitŭ 3400 de ómenĭ. Oraşulŭ Mons, cu 26,000 locuitorĭ, numĕră ḑilnicŭ 25 casurĭ de mórte.

Politica esternă a României.

„Le Temps“ dela 5 Ianuarie publică o telegramă a corespondentului sĕu din Bucurescĭ, în care acesta dă sémă despre o convorbire politică, ce ḑice c'ar fi avut'o cu d-lŭ Alexandru Lahovary, ḑilele trecute. După corespondentulŭ ḑiarului francesŭ, d-lŭ Al. Lahovary ar fi caracterisatŭ în chipulŭ următorŭ politica din afară a României, — după ce mai întâiu a datŭ espresiă simpatiilorŭ sale pentru Francia, unde şi-a făcutŭ studiile şi unde n'are de câtŭ amicĭ:

„Politica nóstră exterióră e esenţialminte naţională şi nu e decâtŭ naţională. In acéstă privinţă mergemŭ pe aceeaşĭ cale, ca şi predecesorii noştri, şi d-lŭ Brătianu, décă ar mai trăi şi décă ar mai fi la putere, n'ar face altfelŭ decâtŭ noi, căcĭ acéstă politică corĕspunde sentimentului poporului românŭ. Suntemŭ fórte hotărîţĭ sĕ ne apărămŭ cu cea din urmă energiă împotriva orĭ-căruĭ atacŭ, din orĭ ce parte ar veni. Neam impusŭ sacrificii considerabile, mai bine de 200 de milióne, ca sĕ creămŭ fortificaţii şi sĕ ne complectămŭ armamentulŭ. In casŭ de lipsă am cheltui încă odată atâta, pentru ca teritoriulŭ sĕ ne fiă apăratŭ din tóte părţile. Dér vĕ vorbescŭ de o eventualitate neprobabilă. Am convingerea firmă că n'o sĕ fiă rĕsboiu. Rĕspunderile ar fi prea marĭ de astădată. Ţarulŭ e prea pacînicŭ şi prea inţeleptŭ pentru ca sĕ se lase tîrîtŭ pe calea indicată de câteva gazete panslaviste“.

Intrebatŭ fiindŭ de corespondentulŭ diarului francesŭ asupra politicei României din punctŭ de vedere balcanicŭ, d-lŭ Al. Lahovari ar fi rĕspunsŭ:

„Părerea nóstră este, că Bulgarii şi Sĕrbii suntŭ băieţĭ destulŭ de vîrstnicĭ, ca sĕ se conducă ei înşişĭ şi n'au nevoe de afacerile şi de intervenirea nóstră în atacurile lorŭ. Vedemŭ, că cei din Sĕrbia parŭ a se orienta acum de partea Rusiei, după ce au suportatŭ atâta timpŭ oscedentulŭ Austriei. In Bulgaria se caută a se câştiga bunele disposiţĭ, décă nu ale Austriei esclusivŭ, celŭ puţinŭ ale alianţei întreite. Aceste fluctuaţiunĭ se esplică prin posiţia geografică a acestorŭ ţĕrĭ. Ele se dau mai bucurosŭ de partea aceluia de care au a se teme mai puţinŭ; unŭ studiu atentŭ alŭ cărţii geografice ar contribui multŭ pentru a se evita greşelĭ în apreciările politice.“

„Le Temps“ apoi ḑice, că relaţiile României cu Rusia suntŭ fórte bune şi că guvernulŭ românŭ n'are decâtŭ sĕ se laude de perfecta corectitate a noului ministru alŭ Rusiei, d-lŭ de Fonton.

„Agenţia Havas“ împărtăşesce, că „Presa“ şi „Neue Fr. Presse“ publică nisce dărĭ de sémă ale convorbirilorŭ identice ce au avutŭ redactorii lorŭ cu d-lŭ Tache Ionescu, ministrulŭ instrucţiunei publice şi alŭ cultelorŭ din România.

D-lŭ Tache Ionescu a constatatŭ perfecta înţelegere a noului cabinetŭ în tóte cestiunile interne şi esterne ale ţĕrii. România, avêndŭ trebuinţă de pace pentru a se desvolta caută amiciţia puterilorŭ, carĭ urmărescŭ o politică pacînică. Greutăţile esterne ar găsi tóte partidele unite.

D-lŭ Ionescu a vorbitŭ cu entusiasmŭ de înţelepciunea şi patriotismulŭ regelui şi de cunoscinţele d-lui Catargiu ca omŭ de statŭ şi a esprimatŭ speranţa, că stabilitatea lucrurilorŭ în România va fi de acum înainte garantată, de óre ce se prevede unŭ mare succesŭ electoralŭ pentru noulŭ cabinetŭ.

Ajunulŭ Crăciunului în Braşovŭ.

Precum în anii trecuţĭ, aşa şi de astă-dată, ajunulŭ Crăciunului s'a serbatŭ în Braşovŭ printr'o frumósă festivitate, ce s'a arangeatŭ în după-améḑa acelei ḑile în sala cea mare a gimnasiului românescŭ.

Festivitatea s'a deschisŭ printr'o colindă frumósă cântată de corulŭ dela biserica Sf. Nisolae, după care părintele *V. Voina* a rostitŭ o cuvêntare ocasională fórte potrivită. A urmatŭ apoi împărţirea ajutórelorŭ obicînuite pentru şcolarii şi şcolăriţele sĕrace dela şcólele românescĭ din locŭ. Spre scopulŭ acesta d-nele *Agnes Duşoiu*, *Elena Săbădeanu*, *Maria Prişcu* şi *Elena Voina*, în numele Reuniunei femeilorŭ române din locŭ, au arangiatŭ o colectă cu unŭ resultatŭ de peste 300 fl., precum şi alte ajutóre, pe carĭ le vomŭ specifica în curêndŭ, când vomŭ publica întrégă lista contribuirilorŭ.

Din suma colectată, au fostŭ provĕḑute din partea Reuniunei 50 de fetiţe sĕrace cu îmbrăcămintea completă, ér la 2 vĕduve sĕrace li-s'au împărţitŭ ajutóre de câte 5 fl. Pe lângă acésta, fiă-cărei fetiţe 'i s'a datŭ şi câte unŭ colacŭ.

Totŭ cu asta ocasiune s'au împărţitŭ din partea Comitetului parochialŭ dela biserica Sf. Nicolae din locŭ diferite haine pentru 147 copiiĭ sĕracĭ.

In decursulŭ festivităţii, corulŭ, sub conducerea d-lui profesorŭ de musică N. Popovicĭ, a esecutatŭ mai multe colinde din cele mai alese. Festivitatea în totalŭ a decursŭ în ordinea cea mai frumósă.

Manifestulŭ partidei apponyiste.

Cuprinsulŭ *manifestului electorală alŭ „partidei naţionale“*, séu apponyiste, din Ungaria este următórea: Interpretarea pactului din 1867 în sensŭ naţional, adecă apărarea comună şi independenţa naţională şi de statŭ a Ungariei; păstrarea îndependenţei economice a Ungariei prin întroducerea unui teritoriu vamalŭ independentŭ; organisaţiune de creditŭ personalŭ. In fine se arată nesuccesele guvernului actualŭ pe terêmulŭ financiarŭ, în justiţiă şi administraţiune, ér politica guvernului e presentată ca o politică eminamente de volniciă, „Ce felŭ de Ungariă va fi aceea“, încheiă manifestulŭ, „când puterea oficiósă va promova esclusivŭ scopurĭ de statŭ şi naţionale, când convingerea curată a fiă-căruia va fi ţinută în onóre şi când negarea acesteia nu va fi împreunată cu nicĭ o resplătire, când caracterulŭ, sîrguinţa şi munca va fi calificată, ér servilismulŭ necalificatŭ..... De interesŭ este pasagiulŭ privitorŭ la politica de naţionalitate; iată ce se ḑice despre acésta: „Noi voimŭ deplina egala îndreptăţire şi reciprocitate pentru tóte confesiunile cu tóte consecuenţele. Sub unitatea naţională nu înţelegemŭ noi maghiarisarea violentă, dér totuşĭ ţinemŭ de necesară rĕspêndirea cunoscinţei limbei maghiare“.

Va sĕ ḑică contele Apponyi sub „unitatea naţională“, la care ţintesce elŭ, nu înţelege „maghiarisarea violentă“. Dér apoi ce feliu de maghiarisare înţelege? Pe câtŭ timpŭ locuitorii acestui statŭ suntŭ de diferite naţionalităţĭ, d'o unitate naţională nu póte fi vorba. Prin urmare înzădarŭ sĕ'ncércă contele Apponyi a încurca lucrurile, căcĭ destulŭ ne este sĕ scimŭ, că devisa lui este „unitatea naţională“, pentru ca sĕ-lŭ putemŭ cunósce cine e şi ce plătesce.

Telegramele „Gaz. Trans.“

(Serviciulŭ biuroului de cor. din Pesta.)

Petersburg, 11 Ianuarie. Oprirea esportului de grâu s'a estinsŭ şi asupra Finlandei.

Berlinŭ, 11 Ianuarie. „Nordd. Allgm. Ztg.“ declară cu hotărîre, că scirea privitóre la negociările pentru unŭ tractatŭ ruso-germanŭ, este neadevĕrată.

Belgradŭ, 11 Ianuarie. Scupştina a alesŭ pe *Kacicĭ* preşedinte, de *Wukovicĭ* şi *Milanicĭ* vicepreşedinţĭ. Delegaţii pentru tractatulŭ comercialŭ au plecatŭ erĭ la Viena.

Budapesta, 11 Ianuarie. Alegerile de aicĭ începŭ în 28 Ianuarie. La Timişora a fostŭ proclamatŭ ca candidatŭ ministrulŭ preşedinte contele *Szapary*. La Aradŭ, partida liberală va candida érăşĭ pe *Max Falk*. In Cluşiu vorŭ fi érăşĭ candidaţĭ ca deputaţĭ: *Hegedüs* şi *Zsigmond*. In Caransebeşŭ va candida fisolgăbirĕulŭ *Bosovicĭ*. In Chichinda-mare va candida *Nicolicĭ*.

Londra, 11 Ianuarie. Ford a fostŭ numitŭ ambasadorŭ alŭ Angliei la Constantinopole.

Atragemŭ atenţinnea onoraţilorŭ abonaţi, că cu numĕrulŭ acesta se termină abonamentulŭ pe anulŭ 1891. Rugămŭ dér de a grăbi cu înoirea abonamentului, ca sĕ nu sufere întrerupere trimiterea foii.

Totodată suntŭ rugaţĭ d-nii abonaţĭ de până acuma ca la înoirea abonamentului sĕ binevoéscă a ne arĕta şi numĕrulŭ de pe fâşiă, sub care a primitŭ diarulŭ până acuma, ca sĕ ni-se înlesnéscă înregistrarea.

Administr. „Gaz. Trans.“

---

linţă sĕ-i liniştescŭ cu vorbe blânde şi surîsurĭ curtenitóre. In fine advocatulŭ Nebbia ḑise următórele:

— „Décă ar trebui sĕ mĕ justificŭ numai înaintea domnului Lanfranconi şi a graţiósei sale fiice, aşĭ afla de prisosŭ, ba chiar de neoportunŭ a mĕ provoca la tóte acele servicii, ce-am adusŭ pentru patria nóstră comună, pentru iubita şi sfânta Italiă, căreia mi-am consacratŭ tótă puterea minţii mele, anĭ întregĭ de-a rêndulŭ. Dér fiind-că stau înaintea unui astfelŭ de judecătorŭ, care nu mĕ cunósce, voiu spune pe scurt meritele mele câştigate pentru causele publice In timp ce Italia gemea sub apăsarea tiranilorŭ, când suspinulŭ, cuvêntulŭ erau considerate ca o crimă, eu am scrisŭ în colónele ḑiarului meu „Pitpalac“ 25 articole de fondŭ, cărorŭ în mare parte are sĕ mulţuméscă Italia reînvierea ei de adĭ. Acésta mi-o ţinŭ de celŭ mai mare meritŭ, pe care nu l'aşĭ fi amintitŭ, de cumva unŭ adêncŭ simţemêntŭ nu m'ar fi silitŭ la acéstă abnegaţiune născută odată cu mine.“

— „Bine!“ am ḑisŭ „Şi ce ai făcutŭ după ce ai scrisŭ douĕ-ḑecĭ şi cincĭ articole de fondŭ în momentulŭ când Italia s'a înarmatŭ, fiindŭ îmbărbătată de oratoria d-tale pătrunḑĕtóre, ca sĕ alunge cele 200,000 de duşmanĭ, carĭ n'au fugitŭ pentru articolii d-tale?

— „Am însufleţitŭ pe toţĭ amicii şi cunoscuţii mei, sĕ prindă arma.“

— „Şi fără îndoială i-ai urmatŭ.... pe câmpulŭ de rĕsboiu?“

— „A îndemna pe alţii la luptă e cu multŭ mai folositorŭ pentru patriă.“

— „Şi la totŭ casulŭ şi mai comod. Domnule Trigambi, acum e alŭ d-tale rêndulŭ.“

— „Voiu fi scurtŭ şi precisŭ, cum se cuvine unui fiu alŭ revoluţiunei. Nu am scrisŭ articule de fondŭ, n'am propagatŭ utopii góle, n'am umplutŭ colónele ḑiarelorŭ cu flecării, orĭ frase înalte, ci am pribegitŭ din ţéră în ţéră, dela naţiune la naţiune, ca sĕ daşteptŭ popórele adormite. Din 1821 şi până adi am conspiratŭ contra tiranilorŭ şi pentru acésta m'am învrednicitŭ de onórea a fi spânḑuratŭ *in effigie* de patru orĭ.“

— „La 1848 de bună sémă ai luatŭ parte la lupta de cincĭ ḑile?“

— „In decursulŭ revoluţiunei eram în Parisŭ. M'am grăbitŭ apoi în Milanŭ, dér am fostŭ aşa de nenorocosŭ, încâtŭ am sositŭ pré târḑiu“.

— „De bună sémă, că mai târḑiu ai intratŭ în trupele lui Garibaldi, carĭ au plecatŭ pe câmpulŭ de luptă?...“

— „Tocmai pe atuncĭ am călĕtoritŭ la Toscana a organisa glótele“.

— „In 1849 de bună sémă ai fostŭ în Roma, a apĕra ultimulŭ locŭ de refugiu alŭ libertăţii italiene!“

— „In 1849 m'am întorsŭ la Roma, sĕ sufocŭ în germine reacţiunea.“

— „Lucru firescŭ, că în sĕptĕmânile din urmă ai luatŭ parte în luptele dela Magenta şi Solferino?“

— „Loculŭ meu n'a fostŭ la Solferino, ci la Londra unde am conlucratŭ cu efectŭ la căderea lordului Derby. Dér ce felŭ de mărturisire vré sĕ fiă acésta? La ce-sŭ de lipsă atâtea întrebărĭ unui omŭ, care îndată la începutŭ a declaratŭ, că de patru orĭ i-au spânḑuratŭ fotografia?“

— „De sigurŭ, că fotografia d-tale a suferitŭ fórte multŭ pentru patriă şi nicĭ aşĭ întârḑia a resolva cestiunea în favorulŭ aceleia... Dér ce se atinge de d-vóstră, domnilorŭ...“

— „Ce se atinge de mine“ întrerupse d-lŭ Nebbia „eu aflu acum de încheiată misiunea mea morală. La celŭ dintâiu sunetŭ de rĕsboiu voiu grăbi sub stindardulŭ tricolorŭ şi mĕ voiu simţi fericitŭ murindŭ pentru patriă“.

— „Şi eu gândescŭ astfelŭ“ ḑise d-lŭ Trigambi.“ Indată ce va bubui primulŭ tunŭ, voiu fi în şirurile luptătorilorŭ.“

— „Nimicŭ nu doréscŭ mai fierbinte, decâtŭ a cădé pe câmpulŭ de luptă!“ strigă Nebbia, sculându-se.

— „Pieptu-mĭ arde după unŭ glonţŭ, ca călĕtorulŭ setosŭ după isvorŭ recoritorŭ“.

— „Mórte tiranilorŭ!“

— „Mórte inimicilorŭ Italiei!“

Cei doi tovarĕşĭ gesticulau tare cu furculiţa şi erau ajunşĭ la punctulŭ în care s'ar fi aruncatŭ asupra inimicului creatŭ de închipuirea lorŭ. Sună optŭ óre... M'am ridicatŭ şi m'am făcutŭ, ca şi când şi asupra mea ar fi prinsŭ putere însufleţirea; am deschisŭ uşa galeriei şi îndată: una.. douĕ... trei puşcăturĭ sunară înaintea casei.

— „O miiă de dracĭ!“ strigă d-lŭ Lanfranconi „Acésta e o luptă de stradă.“

M'am retrasŭ de pe galeriă. Domnii Nebbia şi Trigambi şi-au pusŭ furculiţele pe masă şi galbenĭ ca mórtea se aşeḑară pe scaune.

— „De grabă! Sĕ mérgă josŭ cineva!“ strigă Lanfranconi. „Ce dracu póte sĕ se întêmple?“

Nime nu se mişca. Ifigenia se prefăcù ameţită, tată-so îi alérgă spre ajutorŭ şi într'acestea repetà cu glasŭ agitatŭ.

— „Domnule Nebbia!... domnule Trigambi!... pe ei!... Grăbiţi-vĕ josŭ... Nu potŭ sĕ fiă, decâtŭ câţĭva ómenĭ rĕi... Oh! Vai! Pe sĕrmana mea Ifigenia o ucide spaima.“

Am prinsŭ pe lacheulŭ domnului Lanfranconi de aripa surtucului, ca sĕ mĕ petrécă cu luminarea pe trepte. Domnii Nebbia şi Trigambi se păreau pironiţĭ de scaunele lorŭ. Eu m'am scoborîtŭ, am schimbatŭ câteva vorbe cu Eugenio, apoi m'am reîntorsŭ érăşĭ cu faţă spăriată la d-lŭ Lanfranconi.

(urméză pe pag. 4).

— „Ei? Ce noutate? Ce se întêmplă josŭ?“

— „De grabă!“ i-am rĕspunsŭ. „Aveţĭ puscĭ? O cétă reacţionara condusă de-unŭ expoliţaiu austriacŭ a năvălitŭ în Gorgonzola şi ameniaţă cu aceea, că va jefui casele liberalilorŭ.“

— „Cine se va lupta mai bine“ dise Lanfranconi „acela va câştiga mâna fetei mele. Pe ei déră! De ce întârdiaţĭ?“

— „Aţĭ auditŭ? Ifigenia va fi a celui mai curagiosŭ... Sĕ plecămŭ“.

Nebbia făcŭ câţĭva paşĭ, dér când ajunse la trepte îşĭ depuse arma şi strigà „eroicesce“: „Nu, nu, nu suntŭ capabilŭ a mĕ hotărî sĕ luptŭ contra concetăţenilorŭ mei... şi sĕ-mĭ murdărescŭ mânile cu sânge italianŭ! Mĕ îngrozescŭ de rĕsboiulŭ civilŭ!“

— „Bine!... Aşa déră Ifigenia va fi a d-lui Trigambi!“ strigà Lanfranconi „dér unde e d-lŭ Trigambi?“

— „A fugitŭ pe-aicĭ“ dise lacheulŭ arătândŭ spre treptele, ce conducŭ în pivniţă.

— „Ah, mişelulŭ!“ strigà Lanfranconi sculându se.

— „Stai, d-nule Lanfranconi, d-tale nu-ţĭ este iertatŭ sĕ părăsescĭ pe Ifigenia, care are lipsă de ajutorulŭ d-tale. Puscile destinate lui Nebbia şi Trigambi le vorŭ folosii alţii.“

După aceea am eşitŭ pe galeriă şi am disŭ următórele conjuraţilorŭ: „Copii! Domnulŭ Lanfranconi are câteva puscĭ încă. Cine dintre voi vré sĕ se lupte în contra inimicilorŭ patriei, sĕ grăbéscă a sui treptele şi a prinde arma.“

In curêndŭ se făcŭ mare sgomotŭ pe trepţĭ. Lanfranconi grăbì înaintea celorŭ ce sosiau... şi în însufleţirea lui strînse în braţe pe Eugenio, care a năvălitŭ celŭ dintêiu în sală. — Ifigenia se tredi din ameţéla ei. Fetelorŭ ameţite e cea mai bună medicină vocea iubiţilorŭ lorŭ.—Eugenio era confusŭ. Se ruşina, că trebue sĕ jóce rolulŭ de poetŭ într'o comediă. Ostaşulŭ dela Montebello, Palestro şi Solferino a roşitŭ, că trebue sĕ dovedéscă curagiu la periculŭ închipuitŭ.

Voindŭ sĕ scapŭ din acéstă grea situaţiă pe amiculŭ meu, i-am disŭ lui Lanfranconi: ..... „Unde sunt în momentulŭ acesta Nebbia şi Trigambi, cărora d-ta ai voitŭ sĕ dai în căsĕtoriă pe unica-ţĭ fată? O singură esplosiune de rachetă a fostŭ de ajunsŭ, ca sĕ fugă. Nu însĕ Eugenio, care s'a luptatŭ la 1848 ca copilŭ încă, la 1859 şi chiar şi astă-séră ar sta faţă cu nouĕ pericule, când casa d-tale este ameninţatŭ...“

— „Ai făcutŭ o glumă cam grósă cu mine“ dise Lanfranconi cam zăpăcitŭ, „dér nu-mĭ pasă, că mi s'au deschisŭ ochii asupra unorŭ adevĕrurĭ . . . . Dér spune-mĭ, că lordi Palmerston şi Russel au ceva parte în conjuraţiă?“

— „Lordii Palmerston şi Russel, prinţulŭ Gorciacoff şi contele Walewsky aştéptă în momentulŭ acesta telegrama, care îi va avisa, că „d-lŭ Lanfranconi s'a liberatŭ de doctrinarĭ şi închipuiţĭ şi a păşitŭ la alianţă cu adevĕraţii patrioţĭ“...

— „Copiiĭ mei“ dise Lanfranconi, apropiându-se de Eugenio şi Ifigenia „cedândŭ dorinţii puterilorŭ esterne şi îndemnatŭ de motive politice însemnate, vĕ binecuvêntezŭ...“

— „Ah, Eugenio!“ strigà Ifigenia, „scumpulŭ meu Eugenio!... totŭ-déuna te-amŭ iubitŭ, dér din diua în care ai fostŭ rănitŭ pentru patriă am începutŭ sĕ te adorezŭ...“

Horică.

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 11 Ianuarie st. n. 1892.

Bancnote românescĭ	Cump.	9 26	Vênd.	9 31
Argintŭ românescŭ	„	9.20	„	9.25
Napoleon-d'orĭ	„	9.28	„	9.33
Sire turcescĭ	„	10.58	„	10.63
Imperialĭ	„	9.58	„	9.63
Galbinĭ	„	5.45	„	5.50
Scris. fonc. „Albina“ 6%		—.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	—.—	„	—.—
Ruble rusescĭ	„	112.	„	113.50
Mărcĭ germane	„	57.40	„	57.90

Discontulŭ 6—8% pe anŭ.

Cursulŭ la bursa din Viena

din 9 Ianuarie a. c. 1892

Renta de aurŭ 4%	107 —
Renta de hârtiă 5%	102.15
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare aurŭ	118. —
dto argintŭ	99—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [1-ma emisiune]	113 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare [2-a emisunei]	—.
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	—.—
Bonurĭ rurale ungare	91 65
Bonurĭ croato-slavone	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	—.—
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	138.60
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	131 75
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	2 3.75
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.58
Napoleon-d'orĭ	9.35½
Mărcĭ 100 împ. germane	57 90
Londra 10 Livres sterlinge	117.90

Proprietarŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ interimalŭ:
Gregoriu Maiorŭ.

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Octomvre 1891.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerată	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerată
Viena	10.50	8.—		3.25
Budapesta	8.30	1.50	5.50	9.15
Szolnok	11.38	3.57	9.22	11.19
P. Ladány	2.12	5.51	11.53	12.57
Oradea-mare	3.53	7.06	1.50	2.12
	4.—	7.13	2.24	2.19
Mezö-Telegd	4.39	7.43	3.03	2.49
Rév	5.22	8.18	3.46	3.26
Bratca	5.45		3.57	
Bucia	6.05	8.51	4.29	
Ciucia	6.31	9.07	4.55	4.21
Huedin	7.12	9.37	5.34	4.55
Stana	7.29		5.51	
Aghiriş	7.49		6.12	
Ghirbău	8.01		6.25	
Nădĕşel	8.14		6.39	5.47
Cluşiu	8.29	10.37	6.56	6.—
	8.46	11.10	8.20	6.18
Apahida	9.03	11.28	8.45	6.34
Ghiriş	10.12	12.38	10.21	7.34
Cucerdea	10 37	1.14	11.09	7.57
Uióra	10.56	1.21	11.17	
Vinţul de sus	11.04	1.29	11.26	
Aiudŭ	11.28	1.54	11.54	8.22
Teiuşŭ	11.45	2.13	12.18	8.38
	12.13		12.58	8.43
Crăciunelŭ	12.44		1.34	
Blaşiu	12.59		1.51	9.14
Micăsasa	1.35		2.29	
Copşa mică	1.51		2.48	9.48
	2.12		3.03	9.50
Mediaşŭ	2.31		3.26	10.06
Elisabetopole	3.04		4.07	10.28
Sighişóra	3 46		4.49	11.04
Haşfalĕu	4.04		5.35	11.19
Homorodŭ	5.26		7.23	12.27
Augustinŭ	6.10		8.09	12.58
Apaţa	6.41		8.43	1.15
Feldióra	7.17		9.18	1.35
Braşovŭ	8.—	Tren de persóne	10.05	2.09
		11.—		2.19
Timişŭ		2.41		3.01
Predealŭ		3.26		3.31
Bucurescĭ		9.50		9.30

Predealŭ—Budapesta

	Trenŭ accelerată	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerată	Trenŭ de persón.
Bucurescĭ	7.35		8.50	
Predealŭ	1.12		5.16	
Timişŭ	1.42		5.57	
Braşovŭ	2.18	4.20	6.58	
	2.48	5.07		7.23
Feldióra	3.19	5.42		8.03
Apaţa	3.40	6.09		8.37
Augustinŭ	3.56	6.55		9.04
Homorodŭ	4.29	8.23		9.46
Haşfaleu	5.34	8.53		11.03
Sighişóra	5.54	9.31		11.29
Elisabetopole	6.21	10.09		12.06
Mediaşŭ	6.42	10.31		12.37
Copşa mică	6 55	10.47		12.53
	6.57	11.06		1.18
Micăsasa		11.42		1.39
Blaşiu	7.31	11.57		2.13
Crăciunelŭ		12.28		2.27
Teiuşŭ	8.—	1.08	1.25	2.49
	8.07	1.35	1.50	3.47
Aiudŭ	8.24	2.05	2.12	4.07
Vinţul de sus		2.13	2.19	4.28
Uióra		2.31	2.39	2.34
Cucerdea	8.54	3.18	3.15	4.52
Ghirişŭ	9.23	4.45	4.32	5.26
Apahida		5.14		6.34
Cluşiu	10.45	6.08	4.53	6.52
	11.01	6.29	5.30	7.40
Nădăşelŭ		6.47	5.47	8.—
Ghîrbău				8.15
Aghireşŭ		7.02	6.11	8.29
Stana	12.17	7.28		8.53
B. Huiedin	12.47	7.47	6.43	9.12
Ciucia		8.25	7.12	9.51
Bucia		8.51		10.06
Bratca	1.26	9.10	7.51	10.23
Rév		9.30		10.42
Mezö-Telegd	1.52	10.07	8.17	11.17
Oradea mare	2.18	10.44	8.42	11.51
	2.25	11.04	8.47	12.09
P. Ladány	3.46	1.16	10.09	2.24
Szolnok	5.26	3.31	11.51	4.47
Budapesta	7.30	6.35	1.55	8.40
Viena	1.40	1.40	7.20	6.05

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuş

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerată	Trenŭ de persón.
Viena	10.50	8.—	3.25
Budapesta	8.15	1.50	9.50
Szolnok	11.14	3.57	1.05
Aradŭ	3.45	6.52	5.24
	4.30	T. d. per. 2.20	5.46
Glogovaţŭ	4.42	2.34	5.57
Gyorok	5.03	3.05	6.19
Paulişŭ	5.14	3.23	6.30
Radna Lipova	5.32	3.39	6.48
Conop	5.56		7.12
Bĕrzava	6.12		7.27
Soborşinŭ	6.58		8.07
Zamŭ	7.26		8.33
Gurasada	7.52		8.57
Ilia	8.08		9.13
Branicica	8.26		9.29
Deva	8.52		9.53
Simeria (Piski)	9.50		10 19
Orăştia	10.16		10.50
Şibotŭ	10.36		11.16
Vinţ. de josŭ	11.—		11.44
Alba-Iulia	11.26		12.06
Teiuşŭ	11.53		12.38

Teiuş-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ de persón.	Trenŭ accelerată	Trenŭ de persón.
Teiuşŭ	3.09		1.39
Alba-Iulia	3.50		2.19
Vinţ. de josŭ	4.09		2.36
Şibotŭ	4.52		3.03
Orăştia	4.55		3.30
Simeria (Piski)	5.23		4 17
Deva	5.59		4.33
Branicica	6.24		4.55
Ilia	6.49		5.17
Gurasada	7.—		5.28
Zamŭ	7.28		5.53
Soborşinŭ	8.03		6.24
Bĕrzava	8.54		7.02
Conopŭ	9.10		7.17
Radna Lipova	9.44	5.14	7.46
Paulişŭ	9.58	6.01	7.57
Gyorok	10.11	6.20	8 08
Glogovaţŭ	10.34	6.49	8.30
Aradŭ	10.46		8.40
	11.18	8.24	9.05
Szolnok	4.15	11.51	2.21
Budapesta	7.20	1.55	5.50
Viena	6.05	7.20	1.40

Copşa-mică—Sibiiu

Copşa mică	3.—	10.47	7.10
Şeica-mare	3.31	11.27	7.43
Loamneş	4.15	12.08	8.27
Ocna	4.46	12.38	8.59
Sibiiu	5.10	1.—	9.23

Sibiiu—Copşa-mică

Sibiiu	7.35	4.34	10.17
Ocna	8.02	4.58	10 43
Loamneş	8.30	5.25	11.09
Şeica-mare	9 05	5.55	11.40
Copşa mică	9.34	6.20	12.05

Cucerdea-Oşorheiu-R. săs.

Cucerdea	2.50	8.20	2.41
Ludoş	3 34	9.11	3.27
Oşorheiu	5.20	11.17	5.14
	5.35		5.36
Regh.-săs.	7.10		7.15

Regh.-săs.-Oşorh.-Cucerdea

Regh.-săs.		8.—	8.15
Oşorheiu		9.35	9.53
	5.21	5.54	10.20
Ludoş	6.58	7.41	12.06
Cucerdea	7.47	8.25	12.50

Simeria (Piski)—Hunedora

Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.16
Cerna	11.13	5.03	9.34
Hunedóra	11.48	5.38	9.58

Hunedora—Simeria (Piski)

Hunedóra	4.46	2.32	7.22
Cerna	5 11	3 —	7.50
Simeria	5 28	3.20	8.10

Simeria (Piski) Petroşeni

Simeria	6.—	10.35	4.22
Streiu	6.35	11.26	4.58
Haţegŭ	7.21	12.23	5.42
Pui	8.06	12.—	6.36
Crivadia	8.47	2.23	7.24
Baniţa	9.21	3.19	8.04
Petroşenĭ	9.45	4.—	8.36

Petroşenĭ-Simeria (Piski)

Petroşenĭ	6.—	10.50	6.20
Baniţa	6.41	11.40	6.54
Crivadia	7.19	12.19	7.20
Pui	7.57	1.05	7.51
Haţegŭ	8.36	1:54	8.25
Streiu	9.18	2.49	9.01
Simeria	9.52	3.27	9.35

Aradŭ—Timişóra

Aradŭ	6.15	11.30	7.15
Vinga	7.32	12.47	8.04
Timişóra	8.42	2.04	8.57

Timişóra—Aradŭ

Timişóra	6.20	1.11	5.05
Vinga	7.21	2.46	6.40
Aradŭ	8.03	3.50	7.50

Braşov—Zèrnescĭ

Braşov	5.45	2.58
Zèrnescĭ	7.26	4.39

Zèrnescĭ—Braşov

Zèrnescĭ	8.—	5.20
Braşov	9.24	6.44

Ghirişŭ—Turda

Ghirişŭ	7.48	10.35	3.40	10.20
Turda	8.08	10.55	4.—	10.44

Turda—Ghirişŭ

Turda	4.50	9.30	2.30	8.50
Ghirişŭ	5.10	9.50	2.50	9.10

Sighişóra—Odorheiu

Sighişóra	4.30	11.25
Odorheiu	7.21	2.11

Odorheiu—Sighişóra

Odorheiu	8.15	3.15
Sighişóra	10.52	6.10

Braşov—Ch.-Vaşarheiu.

Braşovŭ	8.30	3.10
Uzonŭ	9.43	5.23
S.-Georgiu	10.23	5.03
C.-Vaşarheiu	12.46	7.20

Mureşŭ-Ludoşŭ—Bistriţa

Murĕşŭ-Ludoşŭ	4.—
Ţagu-Budatelicŭ	6.48
Bistriţa	9.59

Bistriţa—Mureşŭ-Ludoşŭ

Bistriţa	1.16
Ţagu-Budotelicŭ	4.15
Murĕşŭ-Ludoşŭ	7.21

Careii-marĭ—Zelău

Careii-marĭ	5.50
Zelău	11.—

Zelău—Careii-marĭ

Zelău	1.56
Careii-marĭ	6.48

Ch.-Vaşarheiu—Braşov.

Ch. Vaşarheiu	4.00	2.45
S.-Georgiu	6.32	5.17
Uzonŭ	7.00	5.45
Braşovŭ	8.08	6 53

Nota: Nume încuriiadraţĭ cu linii gróse însemnézá órele de nópte.

Tiporgafia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.